

{loadposition myposition}

През 1901 г. се свиква първия събор на българските лекари, в който вземат участие 304 делегати от цялата страна. Създава се най-солидната и дълго просъществувала професионална организация на лекарите в България – Български лекарски съюз. Заседанията на събора-конгрес се председателстват от д-р Димитър Моллов, който е и първия председател на съюза. Делегатите приемат устав и определят направлението на здравната политика, за която БЛС трябва да се бори – демократичност и прогресивност, обществено здравеопазване и първостепенно значение на профилактиката. Съюзът е имал е изключителна роля и влияние в обществото и здравната политика, тъй като в този период България няма министерство на здравеопазването. Освен разрешително за практика на всички лекари, съюзът е създавал правилата и критериите за заплащане на техния труд.

На 03 октомври 1949 г. т.нар. Национална конференция на БЛС, състояща се от 61 представители или техни заместници, взима решение „Българският лекарски съюз да се влее в Профсъюза на здравните и хигиенни работници, заедно с Българския зъболекарски съюз и Съюза на българските фармацевти”. Сливането му с казионния профсъюз и вкарването на лекарската гилдия в едно с останалите здравни работници е най-голямото отстъпление от демократичните ценности, върху които е замислен и изграден Съюзът през 1901 г. Всички цели, ниво на дискусиите и защита на теснопрофилните интереси на гилдията, вече се смесват до пълно обезличаване, което е и основната цел на това „претопяване”, наречено сливане в единен профсъюз.

След рухването на Берлинската стена – ноември 1989 г. всред общия ентузиазъм за основни промени, на няколко места в България се появяват, независимо една от друга, инициативни групи за възстановяване на БЛС.

На 04 декември 1989 г., се провежда събрание на лекари и стоматолози от Медицинската академия и Столичната здравна мрежа, на което събрание е избран инициативен комитет за възстановяване на Българския лекарски съюз.

На 13 януари 1990 г. в Института по Хигиена на Медицинска академия – София се провежда Общо събрание, на което е възстановен Българския лекарски съюз. За председател е избран проф. Иван Киров. Приема се обществена платформа, временен устав и Програма за непосредствените задачи на БЛС. А на 26 и 27 май 1990 г. в НДК се провежда XXVII Събор за възстановяване на БЛС.

Нараства ролята на БЛС, който подготвя свой проект на закон за здравното осигуряване и проект на закон за професионалните организации и висшите медицински кадри. Законите са приети през 1998 г. с гласовете на управляващото мнозинство въпреки протестите на опозицията.

**РАЙОННА КОЛЕГИЯ НА БЪЛГАРСКИ ЛЕКАРСКИ
СЪЮЗ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО**

На 26 април 1991 г. във Великотърновския районен съд е регистриран “ЛЕКАРСКИ СЪЮЗ” със седалище Велико Търново, като сдружение с идеална цел и предмет на дейност: сдружаване на лекарите от Велико Търново и региона, и внасяне на единство в техните дела и стремежи, свързани с опазването и укрепването здравето на народа и упражняването на лекарската професия.

Сдружението се представлява от председателя д-р КЪНЧО ТОДОРОВ КЪНЧЕВ.

Първите, които влизат в ръководството на Управителния съвет са д-р Валентин Хаджирадев, д-р Божидар Ангелов, д-р Атанаска Ганчева, д-р Румен Чивчибашиев. Контролната комисия е в състав д-р Петър Геновски, д-р Мавроди Калейнски и д-р Йорго Герджиков.

[Изтегли презентация](#)